

17. İSRA SÛRESİ

Mekke’de, hicretten bir yıl önce indirdi imiştir. Sûrenin ilk ayetinde, Hz. Peygamber’in miracının ilk kısmı, yani Mekke’den Kudüs’e yaptığı mûcize yolculuk anlatıldığından, “gece yürüyüşü” anlamına gelen “İsrâ” adını almıştır. Diğer bir adı da “Beni İsrail” olan sûre, 111 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

I. O yüceler yücesi A l l a h ki, mûcizelerinden bir kısmını kendisine göstermek üzere, bir gece kulunu Mekke’deki Mescid-i Har a m’ d a n a l ı p, bereketlerle kuşattığı Peygamberler diyarı Kudüs’teki

Mescid-i Aksa'ya götürdü. Böylece, bugüne kadar elden ele taşınan tevhid sancağını devralan Son Elçi, yeryüzünde kendisini bekleyen çetin mücâdeleye hazırlanmak üzere, Rabb'inin huzurunda muhteşem mûcizelere şahit oldu ve tüm insanlığı aydınlatacak mesajlarla yeniden aranızı döndü.

Hiç kuşkusuz O, her şeyi işiten, her şeyi gören mutlak kudret sahibidir.

2. Nitekim Biz, bir zamanlar **Mûsâ'ya** Tevrat adındaki kutsal **Kitabı vermiş ve onu, İsrail Oğulları'nı** doğru yolu gösteren **bir rehber kılmıştık.** Ve o kitap aracılığıyla, onlara şöyle emretmiştik: **“Sakin kendinize, Benden başka bir yardımcı, hayatınıza yön verecek bir efendi, bir koruyucu edinmeyin!”**

3. “Ey Nûh'la beraber gemide taşıdığımız insanların soyundan gelenler! Siz de çağınızın tufanlarından, toplumsal bunalımlardan, zulüm ve haksızlıklardan kurtulup dünya ve âhiret saâdetine

ulaşmak istiyorsanız, kendinize atanız Nûh'u örnek almalısınız. Çünkü o, gerçekten Rabb'ine çok şükreden bir kuldu.”

4. Ve o kitapta, İsrail Oğulları'nı uyarı amacıyla, ileride meydana gelecek řu olayları bildirmiştik: “Muhakkak ki siz, yeryüzünde iki defa geniş çapta bozgunculuk çıkaracak; sahip olduğunuz güç ve servetle şımarıp küstahlaşarak aşırı derecede taşkınlıklar yapacaksınız. Fakat yaptığınız her bozgunculuğın ardından, büyük bir felâketle yüz yüze geleceksiniz:

5. Bu çıkaracağınız fesat ve bozgunlardan ilkinin cezalandırılma zamanı gelince, güçlü kuvvetli ve acımasız kullarımızı üstünüze salacağız; öyle ki, bunlar, ülkenizi tamamen işgal edip hepinizi kılıçtan geçirecekler, hattâ evlerinizin arasında yakalayıp öldürecekleri bir Yahudi arayacaklar. Şüphesiz bu, gerçekleşmesi kaçınılmaz bir vaaddir.

6. Derken, nihâyet aklınız başınıza gelecek ve tövbe edip yeniden Allah'ın kitabına sarılacaksınız. Biz de, düşmanlarınıza karşı yeniden toparlanmanızı ve **onlara bir kez daha üstün gelmenizi sağlayacağız; hem mal ve oğullarla** —yani ekonomik, toplumsal, siyâsî ve askerî güç bakımından— **sizi destekleyecek, hem de** genç ve dinamik bir nesil bahşederek **sayınızı çoğaltacağız.** Dolayısıyla:

7. Eğer iyilik yaparsanız, aslında kendinize iyilik etmiş olursunuz; **kötülük yaptığınız takdirde de, yine** ancak **kendinize** kötülük etmiş olursunuz.

Fakat bir süre sonra, bu öğütleri unutacak ve ikinci kez geniş çaplı bir azgınlığa girişeceksiniz. **Böylece, ikinci vaadin** gerçekleşme zamanı **geline,** yine sizi cezalandırmak için, onurunuzu ayaklar altına alarak **yüzünüzü karartacak, daha önceki** işgal kuvvetlerinin girdikleri **gibi yine** Kudüs'e, **Mescid-i Aksa'ya** girip tüm kutsal değerlerinizi çiğneyecek ve ele

geçirdikleri her şeyi tamamen kırıp geçirecek güçlü ve acımasız düşmanlar salacağınız üzerinize.

Fakat her şeye rağmen, yine de tövbe edip kurtulmak için geç kalmış sayılmazsınız:

8. Eğer Son Elçiye iman ederseniz, Rabb'inizin size acıyıp merhamet etmesini umabilirsiniz. Fakat inkâr ve azgınlığa geri dönerseniz, Biz de sizi cezalandırmaya geri döneriz! Gerçekten biz, cehennemi kâfirlere bir zindan yapmışızdır!

Fakat bu zindandan kurtuluş yolunu da göstermekteyiz:

9. Hiç kuşkusuz bu Kur'an, insanlığı en güzel, en doğru yola iletir ve gösterdiği yolda yürüyerek güzel davranışlar ortaya koyan müminlere, kendilerini büyük bir mükâfâtın beklediğini müjdeler.

10. Ve gerek sözleri, gerek davranışlarıyla öte

dünyanın varlığını inkâr edenlere, kendileri için can yakıcı bir azap hazırladığımızı bildirerek onları uyarır.

Hal böyleyken:

11. İnsanoğlu, Allah'tan güzel şeyler istercesine, kötülükleri isteyip durur. Çünkü insanoğlu, pek acelecidir. Peşin olan şeylere düşkündür. Bu yüzden, âhireti dünyada yaşamak ister; kendisini bekleyen mükâfâtı önemsemeden, o acıklı azâbı hiç hesaba katmadan, felâketle sonuçlanacak dileklerde bulunur. Kötülükle karşılaşacağını bildiği hâlde, kendisine hâkim olamayıp Rabb'ine isyan eder. İlâhî tehditlerin doğruluğunun ispatı için mûcizeler, kerâmetler gösterilmesini bekler. Oysa evrendeki şu mükemmel düzen, Allah'ın varlığını, birliğini, adâlet, kudret, hikmet ve merhametini açıkça ortaya koyan birer mûcize değil mi? Nitekim:

12. Biz geceyi ve gündüzü, kudretimizi gözler önüne seren apaçık birer delil, birer alâmet

kıldık ve Ay , yıldızlar ve karanlığı gecenin, Güneş ve aydınlığı ise gündüzün işareti yaptık; **derken, gecenin alâmetini** yani karanlığı **silip** yerine **aydınlatici** bir hayat kaynağı olan Güneş'i ve aydınlığı **gündüzün alâmeti kıldık ki**, onun sayesinde **Rabb'inizin lütuf ve nîmetlerini arayıp bulasınız. Ayrıca**, gök cisimlerinin belli yörüngelerde sistematik olarak hareket etmelerini sağladık ki, günlerin, ayların, mevsimlerin ve **yılların sayısını** belirleyesiniz **ve** zamanı ölçüp takvim **hesapları** yapmasını **öğrenebilesiniz.** İşte **Biz**, insanoğlunu hakîkate ulaştıracak **her şeyi**, böyle **açıkça ortaya koyduk.**

13. Biz her insanın cennet veya cehennemle noktalan **kaderini, onun kendi boynuna bağladık.** Dolayısıyla her insan, yaptığı tercihlerle, kendi yazgısını bizzat kendisi belirler, sonucundan da yalnızca kendisi sorumludur. İşte bu yüzden, **Mahşer Günü onun karşısına**, dünyada yapmış olduğu her şeyin bir bir kaydedildiği ve önünde **açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız.** Ve o gün ona:

14. “Oku bakalım, tercih ve eylemlerinle yazmış olduğun kitabını; bugün kendi hesabını görmek için, bizzat kendi vicdanın yeter sana!” denilecek. Demek ki:

15. Her kim iyiliği, güzelliği tercih ederek doğru yola yönelirse, ancak kendi iyiliği için yönelmiş olur ve her kim de kötülüğü, çirkinliği tercih ederek doğru yoldan saparsa, o da ancak kendi zararına sapmış olur. Dolayısıyla, hiç kimse bir başkasının günahını taşımayacaktır. Ve biz, iyinin-kötünün ne olduğunu açıkça ortaya koyan bir Peygamber veya onun görevini aynen yüklenen bir dâvetçi göndermedikçe, insanlar a azap edecek değiliz!

Elçi gönderir göndermez de, öyle alelacele helâk etmeyiz.

16. Biz bir ülkeyi helâk etmek istediğimiz zaman, oranın ileri gelen lider ve yöneticilerine gönderdiğimiz Elçi ve Kitap

aracılığıyla, zulüm ve haksızlıktan vazgeçip ilâhî yasalara itaat etmelerini **emrederiz fakat onlar** buna rağmen **orada günah işlemeye** ısrarla devam ederler ve halk da onları desteklerse, **işte o zaman azâbı hak ederler; biz de onları en ağır biçimde cezalandırıp yok ederiz.**

17. Nitekim, Nûh'tan sonra gelip geçmiş nice medeniyetleri, **nice toplulukları** böyle **helâk ettik. Kullarının işlediği günahları** haber alan ve her şeyi **gören** bir şâhit olarak, **Rabb'in yeter! Şimdi:**

18. Her kim yalnızca şu gelip geçici olan dünyanın zevk ve arzularını **istiyorsa, bu dünyada dilediğimiz kimseye, dilediğimiz kadar nîmeti peşin olarak hemen veririz; öyle ki, hepsi çalışmasının karşılığını tam olarak alır fakat sonunda, ona cehennemi ebedî yurt yaparız; alçaltılmış ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş bir hâlde oraya girer!**

19. Ve kim de âhiretin sonsuz nîmet ve

mutluluğunu **arzu eder** ve Allah'a ve ayetlerine **iman etmiş** olarak, onu **kazanmak için gereken çabayı gösterirse**, işte onlar da, çalışmalarının karşılığını **tam olarak göreceklerdir!** Dünya için çalışanlara dünyalıkları verilirken, âhiret için çalışanlar dünya nîmetlerinden mahrum kalacak zannedilmesin:

20. Dünyayı isteyen **o** azgınlara da, âhireti isteyen **ş u** fedâkâr insanlara da, hepsine **Rabb'inin nîmetlerinden bol bol vermekteyiz. Çünkü Rabb'inin lütuf ve ihsânı, kullarından esirgenmiş değildir.**

21. Bak, insanları servet, güç, zeka ve yetenek bakımından **nasıl da birbirlerinden üstün kıldık fakat** bu gelip geçici nîmetleri elde etme uğruna âhireti terk etme! Çünkü **âhiret, makâm olarak** bunlardan çok daha yüce olduğu gibi, **fazîlet bakımından da çok daha üstündür.** O hâlde ey insanoğlu, bu yüce makâma ulaşmak istiyorsan, şu hikmet dolu öğütleri iyi dinle:

22. Sakın Allah ile beraber, başka varlıkları tanrı edinme; yoksa kınanmış ve yapayalnız bir hâlde kendi başına oturup kalırsın!

23. Rabb'in, yalnızca kendisine kulluk etmenizi ve ana babanıza iyi davranmanızı emrediyor. O nlardan biri yâhut her ikisi sana sığınır da senin yanında ihtiya rlık çağına erişirlerse, onlara karşı son derece saygılı davran, hizmet ve hürmetlerine dikkat et; değil kötü bir söz söylemek, onlara “öf!” bile deme, hele onları sakın azarlama, tam tersine, onlara saygı ve sevgi dolu, gönül alıcı tatlı sözler söyle.

24. Onlara, en içten şefkat ve alçak gönüllülük duygularıyla kol kanat ger ve “Ey Rabb'im, onlar beni çocukluğumda nasıl büyütüp yetiştirdilerse, sen de onlara öylece merhamet et!” diye onlar için duâ et.

25. Ey insanlar, bu öğütlere içtenlikle uyun! Unutmayın ki Rabb'iniz, içinizden geçenleri sizden daha iyi bilir. Geçmiş hayatınız günahlarla

dolu olsa bile, **eğer** tövbe eder de, bundan böyle **dürüst ve erdemli** birer insan **olursanız, hiç kuşkusuz Allah, tövbe edip hakka yönelenlerin** günahlarını **bağışlayacaktır.**
Bunun için:

26. Ey insanoğlu! Akrabaya, yoksull ara ve yolda kalmışlara hakları olan zekât ve sadakalarını ver fakat Allah'ın yasakladığı yerlere harcama yaparak, veya kendini ve aileni başkalarına muhtaç bırakacak şekilde malını dağıtarak **büsbütün de saçıp savurma.**

27. Çünkü servetlerini, zamanlarını, güç, imkân ve yeteneklerini böyle **boş yere saçıp savuranlar, şeytanın kardeşi olmuşlardır. Doğrusu şeytan, Rabb'ine karşı çok nankördür.**

28. Eğer sen de ihtiyaç içinde olur da, **Rabb'inden umduğun** bir yardımı, **bir rahmeti beklediğin için onlara şimdilik bir şey veremeyecek durumda olursan, hiç**

değilse gönöl alıcı, **tatlı sözler söyle onlara.** Ve harcama yaparken, ölçülü ve dengeli davranmayı unutma:

29. Ne öyle ellerini boynuna kelepçeyle bağlamış gibi cimri ol, **ne de keseyi sonuna kadar açan** bir savurgan; **yoksa** ya cimriliğinden dolayı **kınanmış** bir hâlde, ya da savurganlığından dolayı **pişmanlık ve üzüntü içerisinde oturup kalırsın.**

30. Hiç kuşkusuz Rabb'in, dilediğinin rızkını genişletir, dilediğine **ölçülü ve idâreli verir.** Dolayısıyla, sahip olduğu nîmetlerden dolayı hiç kimsenin bir başkasına üstünlük taslamaya hakkı yoktur. **Elbette O, kullarının neye muhtaç olduklarını bilmekte,** onların her hâlini **görmektedir.** O hâlde, rızık kazanma kaygısıyla başkalarının hakkına göz dikmeyin. Hele hele:

31. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin! Ne kız çocuklarını diri diri toprağa

gömen eski Arap putperestleri gibi, ne de başka yollarla çocuklarınıza kıymayın! Bu çocuklar sizin rızkınıza ortak olacaklar diye korkmayın; unutmayın ki, **onları da, sizi de besleyen Biziz.** Dikkat edin: **Onları öldürmek, gerçekten çok büyük bir suçtur** ve cezası, cehennemdir!

32. Ve ister evli, ister bekar olun, evlilik dışı cinsel ilişkilerden uzak durun! Değil zina yapmak, **zinaya yaklaşmayın** bile! Toplumu eğiterek ve gerekirse caydırıcı cezalar vererek, gayri meşrû ilişkileri önleyin! Evliliği kolaylaştırarak gençleri buna özendirin. Böylece, zinaya götüren bütün yolları kapayın. **Çünkü zina,** sağlıklı bir toplumun temel yapıtaşı olan aile kurumunu yıkarak onu içten içe çökerten **çok çirkin bir davranıştır,** toplumun çözülüp dağılmasına yol açarak onu uçuruma sürükleyen pek **çirkin bir yoldur!**

33. Ayrıca, haklı bir gerekçeye dayanmaksızın, Allah'ın kutsal kıldığı cana kıymayın! Her kim haksız yere öldürülürse, **onun meşrû mirasçılarına,** kâtilin kısas edilerek

öldürölmesini isteme veya kendilerine kan diyetinin ödenmesi konusunda (2. Bakara: 178) hukûkî bir **yetki tanımışızdır; o hâlde onlar,** kâtilin öldürölmesini yeterli görmeyip, başkalarını da öldürmeye kalkarak **öldürme konusunda sınırı aşmasınlar, çü nkü kendilerine,** haklarını alabilmeleri için Allah taraf ı n d a n **yardım edilmiştir.**

34. Yasal olarak korumanız altında bulunan **yetimler ergenlik çağına ulaşınca** dek, **onların mal varlığına, ancak onu en âdil ve en güzel biçimde** değerlendirmek amacıyla **yaklaşabilirsiniz,** çarçur etmek amacıyla değil. Onlara ait malı, yatırıma dönüştürüp, onlar adına değerlendirebilirsiniz. Fakat gerekli yaş ve olgunluğa ulaştıklarında, onlara mallarını geri vermek zorundasınız. **Bir de, verdiğiniz her sözü yerine getirin; çünkü verilen sözlerden,** Hesap Gününde **mutlaka sorguya çekileceksiniz!**

35. Ticârî, hukûkî, ahlâkî ve benzeri konularda

bir şey ölçtüğünüz zaman, ölçüyü tam tutun, tarttığınız şeyi **doğru teraziyle tartın** ve hayatınızın her alanında, doğruluk ve adâleti kendinize temel ilke edinin! **İşte bu**, sizin için **hem daha hayırlıdır, hem de sonuç itibariyle daha güzeldir**. Çünkü adalet ve dürüstlüğün egemen olduğu bir toplum, dünyada güven ve huzuru, âhirette de cennet nîmetlerini elde eder.

36. Hakkında yeterli bilgin olmayan ve doğruluğunu tam olarak araştırmadığın bir şeyin ardından körü körüne **gitme!** Ne olursa olsun, sağlam ve inandırıcı delillere dayanmadan, hiçbir konuda kesin yargıda bulunma, hiç kimseyi asılsız söylentilere dayanarak suçlama! **Çünkü** araştırma yapıp gerçeği öğrenmen için Allah'ın sana bağışladığı **kulak, göz ve gönül; bunların hepsi bu yaptığından sorumludur**.

37. Allah'ın sana bahşettiği zenginlik, kuvvet, güzellik, zeka gibi nîmetlerle şımarıp da, **yeryüzünde kibirli kibirli yürüme; çünkü**

sen, aslında o kadar âciz bir varlıksın ki, **ne yerleri yırtıp parçalayabilirsin, ne de boyca dağlara erişebilirsin!**

38. İşte ey insanoğlu; yirmi ikinci ayetten bu yana, bir çok emirler, yasaklar ve hikmetli öğütler dinledin. **Bütün bu sayılanların kötü ve yasaklanmış olanları, Rabb'inin katında asla hoş görülmeven çirkin davranışlardır.**

39. İşte ey Muhammed, **bütün bunlar, Rabb'inin sana vahiy yoluyla bildirdiği hikmet dolu sözlerden bir demet tir.** Ve bütün bu öğütlerin aslı ve esası şudur:

Ey insanoğlu! **Sakin Allah ile beraber başka varlıkları tanrı edinme; yoksa kınanmış ve Allah'ın rahmetinden kovulmuş bir hâlde cehenneme atılırsın!**

Bunun için Rabb'inizi, O'nun yüceliğine yaraşır sıfatlarla anın; O'na oğullar, kızlar yakıştırarak, “hükümüne boyun eğilmeyen âciz bir tanrı” inancı oluşturmayın:

40. Ey müşrikler! Sizler kız çocuğuna sahip olmaktan utanç duyuyor, ama meleklerin “Allah’ın kızları” olduğunu iddia ediyorsunuz! **Demek Rabb’iniz, erkek çocukları size lâıyk gördü de, kendisine meleklerden kız çocuklar edindi, öyle mi? Doğrusu siz, gerçekten büyük bir gazaba sebep olan çirkin sözler söylüyorsunuz!**

41. Oysa **Biz bu Kur’an’da,** Allah’ın varlığını, birliğini; acziyet ve noksanlık ifâde edebilecek bütün sıfatlardan uzak, insan hayalinin ulaşabileceğı her türlü tasavvurun üstünde ve ötesinde yüceler yücesi bir Yaratıcı olduğunu; hikmet, kudret ve adâletten yoksun bir tanrı inancının, insanoğlunu dünyada da, âhirette de felâketlere sürükleyeceğini farklı yerlerde, farklı örneklerle ve tüm boyutlarıyla **açıkça ortaya koyduk ki, bu ayetleri düşünüp aydınlansınlar. Fakat** bunca öğütler, zâlimlerin nefretlerini körüklemekten ve isyanlarını artırmaktan **başka bir katkı sağlamadı.**

42. Ama sen bıkmadan, usanmadan uyarmaya devam ederek **de ki: “Eğer onların iddia ettikleri gibi, O’nunla beraber başka tanrılar var olsaydı, o zaman elbette Arş’ın Sahibi** ve Evrenin Mutlak Hükümranı olan Allah’ın katına ulaşp O’na üstün gelmek ve evrenin tek hâkimi olmak için bir sebep, **bir yol bulmaya çalışırlardı.** Değilse onlar da Allah’a hakkıyla kul olmaya uğraşırlar ve O’nun yanında daha değerli olmak için yarışırlardı. Çünkü Tanrı, kendisinden daha yüce, daha kudretli hiçbir şey olmayan varlık demektir. Dolayısıyla, Allah’tan başka tanrı olduğu iddia edilen varlıklar, her şeye kadir olmadan tanrı olamazlardı; her şeye kadir olmak için de Allah’tan daha üstün olmaları gerekirdi ki, en ahmak müşrik bile, bu sözde tanrıların Allah’tan üstün olamayacağını kabul eder. O hâlde:

43. Allah birdir ve O’ndan başka tanrı yoktur; O, inkârcıların düşünce ve anlayışlarının bozukluğundan kaynaklanan şirkin her şeklinden ve her türünden münezzehtir; **onların** bâtıl iddialarından **uzaktır; yücelik ve**

azametinde sınırsızdır!

44. Yedi kat gök, yer ve bunların içindeki her şey, O'nun varlığını, birliğini, sınırsız kudret ve yüceliğini, hikmet ve bilgisini haykırarak tesbih etmektedir; varlıklar âleminde O'nu övgüyle anmayan hiçbir şey yoktur! Ne var ki, siz onların bu haykırışlarını işitemez, tesbihlerini tam olarak anlayamazsınız.

Gel gör ki; ağaçlar, taşlar, kuşlar Rabb'ini tesbih ederken, insanoğlu O'na başkaldırıyor! Eğer bu isyankârlar, hâlâ Allah'ın nîmetlerinden yararlanıyor ve derhal cezaya çarptırılmıyorlarsa, bunun bir tek sebebi var: **Hiç kuşkusuz Allah, kullarına karşı çok şefkatli, çok bağışlayıcıdır.**

45. Ey Müslüman! Adâlet, doğruluk ve erdemlilik gibi ahlâkî değerleri hiçe sayan, dolayısıyla öte dünyanın varlığına inanmak istemeyen inatçı, kibirli ve önyargılı kimselere Kur'an okuduğun zaman, seninle, âhirete inanmayan bu insanların arasına, gözle

görölmeyen mânevî bir perde çekeriz. Şöyle ki:

46. İnsanın özüne yerleştirdiğimiz yasalar gereğince, **onların kalplerine, onu anlamalarına engel kılıflar geçirir, kulaklarına da onu duymalarına engel ağırlıklar koyarız.** İşte bu yüzden, **Kur'an** okuma esnasında, **ne zaman Rabb'inden eşi ve ortağı olmayan bir tek ilâh olarak söz etsen,** taptıkları ilâhların sahte olduğunun anlaşılacağı, buna bağılı olarak şeytânî düzenlerinin yıkılacağını bildiklerini **den, ürkerek sırtlarını dönüp giderler.** Sonra da, güya açığını yakalayıp sana karşı koz olarak kullanmak için, seni Kur'an okurken gizli gizli dinlerler:

47. Biz müşriklerin, seni dinledikleri zaman ne amaçla dinlediklerini ve kendi aralarında gizli gizli konuşurlarken o zâlimlerin, Kur'an'dan etkilenen insanlara, "Siz ancak büyülenmiş bir adamın peşinden gidiyorsunuz!" dediklerini gâyet iyi

biliyoruz. Sana “büyülenmiş” diyorlardı; çünkü okuduğun Kur’an’dan etkileniyor, vicdanları sarsıp derinden etkileyen bu sözlerin beşer kaynaklı olmadığını, olamayacağını hissediyorlardı. Öyleyse Muhammed, “insanüstü” bir güce dayanarak konuşuyordu ve onlara göre bu güç, sihir den başka bir şey değildi.

48. Ey Muhammed! **Bak**; zâlimler, gerçeği çarpıtmak için **senin hakkında** kimi zaman büyücü, kimi zaman büyülenmiş, bazan zeki bir düzenbaz, bazan deli, bazan da şâir diyerek **nasıl** saçma ve anlamsız **örnekler getirdiler de** doğru yoldan iyice **saptılar**; bu bakış açısıyla, **bir daha da doğru yola gelemezler!**

49. İnkarcılar, “**Biz** mezarda çürüyüp **kemik ve toz** yığını **hâline geldikten sonra mı**, sahiden bu hale geldikten sonra mı **yeni bir yaratılışla diriltilecekmiz?**” dediler.

50. Ey Müslüman! Onlara **de ki**: “Kemik ve un ufak olmuş cansız bedende, hiç olmazsa bir

insanlık kokusu ve hayatı çağrıştıran özellikler, canlı organizmalar var. Değil kemik veya toz, öldükten sonra **ister taş olun, isterse demir!”**

51. “Y â h u t diriltilmesini **imkânsız gördüğünüz bir başka varlık; ne olursanız olun, mutlaka diriltip hesaba çekileceksiniz!”**

Buna karşılık, **“İyi de, bizi kim tekrar hayata döndürecek?” diye soracaklar. De ki: “Sizi kim yoktan var ettiyse, O!”** Bu sefer, sana inanmadıklarını göstermek için **başlarını sağa sola sallayarak, “Peki, ne zamanmış o?” diyecekler. De ki: “Umarım ki, pek yakında! Öyle bir Günde ki:”**

52. “O gün sizi huzuruna çağırınca, derhal O’nu övgüyle yücelterek emrine uyup mezarlarınızdan fırlayacak ve yargılanmak üzere huzuruna çıkacaksınız; işte o zaman, dünyada çok kısa bir süre kaldığınızı hissedeceksiniz!”

53. Ey Muhammed! Bu inkârcıları hak dine dâvet

edecek olan mümin **kullarıma söyle**; onlarla konuşurken, gönül incitmeden, kaba ve kırıcı davranmadan, **en güzel şekilde konuşsunlar. Çünkü şeytan**, kalplere kin ve nefret tohumları ekerek **aralarına fesat sokmak** ve böylece onları öfkeliendirip birbirine düşürmek için her an fırsat kollamaktadır. **Doğrusu şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.**

O hâlde, ey iman edenler! Cennetin yalnızca sizlere özgü olduğu ve karşınızdakinin cehenneme gireceği yolunda ifâdeler kullanarak, —üstelik bu sizin üzerinize vazife değilken— şeytanın eline koz vermeyin. Unutmayın ki:

54. Sizin Allah katındaki derecenizi ve neye lâyık olduğunuzu en iyi bilen, yalnızca Rabb'inizdir; dilerse günahlarınızı bağışlayıp size merhamet eder, dilerse günahlarınız sebebiyle sizi cezalandırır. O hâlde size düşen, kimin cennetlik, kimin cehennemlik olduğunu belirlemek değil, hakîkati olanca açıklığıyla tebliğ etmektir. Öyle ya, **Biz seni bile, ey Muhammed,**

insanların âkıbeti konusunda hüküm vererek **onlara vekil olasın** da, tüm sorumluluklarını üstlenesin **diye göndermiş değiliz.**

55. Hiç kuşkusuz Rabb'in, göklerde ve yerde olan bütün varlıkları her yönüyle ve en mükemmel şekilde **bilmektedir.** O, sonsuz ilim ve hikmeti uyarınca, insanlar arasından dilediğini seçip elçi olarak görevlendirir. **Doğrusu Biz, Peygamberlerin bir kısmını diğerlerinden üstün kılmışızdır.** Kimilerini görsel mûcizelerle, kimilerini de hikmet dolu kitaplarla destekleyip yücelttik. Nitekim, **Davud'a da Zebur'u vermiştik.** Ve işte sana da ey Muhammed, Kur'an gibi eşsiz bir mûcize gönderdik.

56. Ey Müslüman! Allah'tan başka kendilerine el açıp medet umulacak bir makâma yücelterek Allah'a ortak koşanlara de ki: "Allah'tan başka birer tanrı olduklarını iddia ettiğiniz varlıkları o sahte ilâhlarınızı çağırın bakalım; çağırın da, duânıza cevap verebilecekler miymiş görün: Onlar, sizden ne bir zararı kaldırabilirler,

ne de onu kendi üzerlerine alabilir veya başka bir yöne çevirebilirler!

57. Onların yalvarıp ilâhlaştırdıkları bu seçkin kulların bizzat kendileri, hattâ **içlerinden** Allah'a **en yakın olanları** bile, **Rablerine** ulaşır O'nun rızasını kazanabilmek için; iman, ibâdet, kulluk gibi çeşitli araçlar, sebepler ve **vesîleler arayır dururlar; O'nun rahmetini ümit eder, azâbından korkarlar. Çünkü Rabb'inin azâbı gerçekten korkunçtur!** Ve bu azap, geçmişte olduğu gibi, gelecekte de zâlimleri hedef almaya devam edecektir:

58. Kıyâmet Gününden önce, azgınlıklarından dolayı büyük bir âfet göndererek **helâk etmediğimiz, ya da savaş, kıtlık, salgın hastalık gibi şiddetli bir azapla cezalandırmadığımız hiçbir ülke yoktur** ve bundan sonra da olmayacaktır. **Bu hüküm, varlık kanunlarının kaydedildiği kitapta** evrensel bir yasa olarak **yazılmıştır.** Eğer “Allah neden insanları imana getirmek için gökten mûcizeler

göndermiyor?” diyorsanız, şunu iyi bilin ki:

59. İnkârcıların keyfi olarak istedikleri **mûcizeleri göndermeyi**şimizin **tek sebebi, daha önceki toplumların** bu tür mûcizeleri gözleriyle gördükleri hâlde **onları hep yalanlamış** ve daha sonrakilerin de aynı şekilde yalanlayacak **olmalarıdır**. Dolayısıyla, çağdaş kâfirlerin —öyle iddia ettikleri gibi— mûcize görünce iman edivereceklerini sanmayın. Nitekim, bir zamanlar **Semud halkına apaçık bir mûcize olarak** yarılan bir kayadan çıkan **o meşhur deveyi vermiştik fakat ona** azgınca saldırarak kendilerine **zulmetmişlerdi!** O hâlde, inkârcılar ne kadar isteseler de, artık onlar istedi diye böyle mûcizeler göndermeyeceğiz. Çünkü **Biz mûcizeleri,** insanları zorla imana getirmek veya toplumları helâk etmek için değil, **ancak korkutup uyarmak amacıyla göndeririz**. İşte bunun için, büyük mûcizeyi, Kur'an'ı gönderdik:

60. Hani Peygamberliğinin ilk yıllarında **sana,** “Korkma ey Muhammed, zâlimler Allah'ın nurunu

asla söndüremeyecektir; çünkü **Rabb'in**, sonsuz ilim ve kudretiyle tüm **insanları çepeçevre kuşatmıştır!" demiş** ve İslâm'ın zaferini sana daha o günlerde müjdelemiştik. Fakat kâfirler, bunu alay konusu yapmışlardı.

Gerek sana Miraç gecesinde **gösterdiğimiz o büyük mûcizeleri ve muhteşem görüntüleri, gerekse Kur'an'da** sözü edilen (37. *Saffat*: 62-66, 44. *Duhan*: 43-46 ve 56. *Vakıa*: 51-53) o **lânetlenmiş ağacı, sırf** ikiyüzlü **insanların maskelerinin düşmesi ve gerçek müminlerin ortaya çıkması için bir sınama aracı kılmıştık.** İşte **Biz**, inkârcıların cehennemde zehirli zakkum ağacından yiyeceğini haber vermekle, aslında **onları korkutup uyarıyoruz fakat** bunca uyarılar, hakkı inkâra şartlandıkları için **onların sadece azgınlığını artırıyor.**

Nitekim müşrikler, Miraç olayını d uyar duymaz inkâr etmişlerdi. Oysa Biz, gerçeğin bilgisini senin gibi doğru ve güvenilir bir insandan öğrenmeleri ve ondan ders alıp doğru yolu bulmaları için sana

miraçta böyle mûcizeler göstermiştik fakat onlar seninle alay ettiler.

61. Hani bir zaman meleklere, “Tüm insanlığın temsilcisi olarak karşınızda duran Âdem’e secde edin, yani görevinizin ona doğru olduğunu bilin ve bunu kabul ederek, önünde saygıyla eğilin!” demiştik; bunun üzerine, İblîs hariç, hepsi Âdem’e secde etmişlerdi. Meleklerin arasında yaşayan ve esasen bir cin olan İblis ise, kibirlenerek emrimize karşı gelmiş ve “Şu kokuşmuş balçıktan yarattığın aşağılık yaratığa mı secde edecekmişim?” demişti.

62. Ve eklemişti: “Benden üstün tuttuğun şu değersiz insana bak! Onun nesi var ki, benden üstün olacakmış! Eğer Diriliş Gününe kadar bana mühlet verirsen, yemin ederim ki, onun soyundan gelenleri —pek azı hariç— egemenliğim altına alacağım!”

Allah dileyeydi, İblîs’i oracıkta yok ederek işini bitirebilirdi. Fakat sonsuz ilim ve hikmeti

gereğince, insanoğlunun çetin bir sınavdan geçirerek, İblîs'e istediği süreyi verdi:

63. Allah, “Madem öyle,” dedi, **“Haydi, Kıyâmet Gününe kadar onları kötülüğe çağırmak üzere, haydi hemen çık git! Ancak şunu da bil ki, içlerinden her kim sana uyarsa, işlediğiniz günahların tam karşılığı olmak üzere, hepinizin cezası cehennem olacaktır!”**

64. “Haydi git; onlardan gücünün yettiğini, yüreklerde çınlayan sesinle yoldan çıkar; gerek yaya, gerek atlı, bütün ordularınla dört bir yandan yürü üzerlerine; haram kazancı teşvik ederek mallarına ve senin istediğin amaçlar doğrultusunda eğitilip yetişmelerini sağlayarak çocuklarına ortak ol ve “Dürüstlük karın doyurmaz, çalmazsan aç kalırsın!” “Sınırsız zevk ve eğlence içinde hayatı doyasıya yaşamak varken; doğruluk, fedâkârlık gibi safsatalarla ne diye keyfini bozacaksın?” “Allah nasıl olsa affeder!” gibi türlü vaadlerle oyala onları! Doğrusu şu ki; şeytanın onlara verdiği sözler, sonu felâketle

bitecek bir aldatmacadan başka bir şey değildir!”

65. “Ama ey İblîs, şunu da bil ki, **Benim** gösterdiğim yolda yürüyen ve sadece Bana güvenen **kullarımın üzerinde senin hiçbir** egemenliğin, zorlayıcı **gücün olmayacaktır.**

Evet, her konuda güvenilir bir **vekil olarak, Rabb’in** onlara **yeter!”**

Öyleyse, ey insan! Ezelî düşmanını tanımalı ve onun sinsi tuzaklarına karşı uyanık olmalısın! İşte, ona karşı girişeceğin amansız mücâdelede sana yol gösterecek, imanını güçlendirecek açıklama ve uyarılar:

66. Rabb’iniz öyle lütuflkâr bir yaratıcıdır ki, **lütf ve bereketlerinden** nasibinizi **arayıp bulasınız diye,** gerekli bütün imkân ve şartları hazırlayarak **sizin için denizde gemileri yürütüyor. Gerçe kten de O, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.**

67. Denizde yolculuk yaparken **başınız dara düştü mü**, o ana kadar **Allah'tan başka yalvarıp yakardığınız** bütün o uydurma ilâhlar sizi yüzüstü bırakarak **kaybolur gider**, yani hepsinin bâtıl ve asılsız olduğu gün gibi ortaya çıkar. Fakat Allah **sizi kurtarıp** sağ salim **karaya çıkarınca**, ettiğiniz duâları, verdiğiniz sözleri unuttur, hemen **yüz çevirirsiniz**. Bak, Rabb'ini tanımayan **insan ne kadar da nankördür!**

68. Peki, karaya çıkınca her şey bitiyor mu? **O'nun sizi**, kendinizi güvende sandığınız **karada** korkunç bir depremle **yerin dibine geçirmeyeceğinden**, **ya da üz** eriniz e taşlar savuran **bir kasırga göndermeyeceğinden emîn misiniz?** Sakın emîn olmayın! Çünkü Allah öyle bir belâ verir ki, **sonra kendinize bir koruyucu bulamazsınız!**

69. Ya da, sizi bir şekilde **tekrar denize döndürerek**, **üzerinize şiddetli bir fırtına göndermeyeceğinden** ve böylece, **nankörlüğünüzden dolayı sizi boğup** balıklara

yem yapmayacağından emîn misiniz? Öyle ki, **o zaman bizden bunun hesabını soracak bir yardımcı da bulamazsınız kendinize.** Oysa insan, en üstün ahlâka ulaşabilecek yeteneklerle donatılmış bir hâlde yaratılmıştı:

70. Andolsun Biz, Âdemoğlunu bir çok meziyetlerle donatarak öteki bütün canlılardan, hattâ meleklerden bile **üstün konuma getirdik; o n a** havada, **karada ve denizde yolculuk** yapma imkân ve yeteneğini **bahşettik; onu tertemiz nîmetlerle rızıklandırdık ve yarattığımız varlıkların pek çoğundan üstün kıldık.** O hâlde, bütün bunlara rağmen, insanın Allah'tan başkalarına kulluk etmesi, nankörlük ve cehâletin doruk noktası değil midir? Ve böyle bir nankörlüğün cezası, Hesap Gününde hüsrana uğramaktan başka ne olabilir?

71. O gün, her topluluğu dünyada iken peşinden gittiği, desteklediği **önderleriyle birlikte** hesap vermek üzere huzurumuza **çağıracağız.** İşte o an, amel **defteri sağ eline**

verilen bahtiyâr müminler, kendilerine cenneti müjdeleyen bu **defterlerini** sevinç içerisinde **okuyacaklar** ve o büyük mahkemede, **hiç kimseye zerre kadar haksızlık yapılmayacak**. Çünkü her insan, ancak ne yapmışsa onu görecek:

72. Her kim bu dünyada, hakikat karşısında kalp gözü **kör** olarak yaşamış ise, işte o, **âhirette de** ilâhî nîmetler karşısında **kör** olacak; **hem de** doğru yoldan **daha da sapmış bir hâlde!** İşte bunlar, kendi körlükleri yetmezmiş gibi, sizleri de cehâlet karanlıklarına sürüklemek isterler. Örneğin, ilâhlarını öven birkaç ayet “uydurduğun” takdirde Müslüman olduklarını söyleyerek, güya uzlaşma teklif ederler:

73. Ey Muhammed! Bu inkârcılar, sana vahyettiğimiz Kur'an haricinde birtakım sözler uydurup Bize yakıştırmam ve o sözleri Allah'ın ayetleriymiş gibi insanlara okuman **için az kalsın seni kandırarak, gönderdiğimiz bu Kur'an'dan saptıracaklardı! Ve** dediklerini

yapmış olsaydın, o zaman **seni kendilerine en yakın dost edineceklerdi.**

74. Eğer seni çelik gibi bir iman ve kararlılık ile desteklememiş olsaydık, neredeyse onlara —az da olsa— eğilim gösterecektin.

75. Şâyet —iyi niyetlerle bile olsa— böyle bir şey yapmış olsaydın, o zaman sana hem hayatında, hem de ölümünden sonra kat kat a z a p tattıracaktık ve seni elimizden kurtaracak bir yardımcı da bulamayacaktın kendine!

Ama Allah'ın lütfu sayesinde, zerre kadar taviz vermedin onlara. Bunun üzerine kâfirler, başka yöntemlere başvurdular:

76. Onlar, neredeyse seni yu rdundan çıkarıp sürmek üzereler fakat sen Medîne'ye hicret ettikten sonra, onlar da Mekke'de pek fazla kalamayacaklar. Nitekim Peygamberi yurdundan çıkarırlar, hicretten iki yıl sonra Bedir savaşında yenilgiye uğradılar ve birçokları o

savaşta öldürüldü. Sekiz yıl sonra da, Mekke tamamen Müslümanların eline geçti.

77. Senden önce gönderdiğim i z diğer Elçiler için de öteden beri uygulaya geldiğimiz bir yasadır bu; nitekim, onları yurtlarından sürmek isteyenler ya helâk edilerek, ya düşman istilasına uğrayarak, ya da Peygamberin takipçileri tarafından yenilgiye uğratılarak cezalandırılmışlardı. Bugün de böyledir bu, yarın da böyle olacaktır: Çünkü **Bizim yasalarımızda,** kıyâmete kadar bir aksaklık, **bir değişiklik göremezsin.**

İşte, ey hak yolunun yolcusu! Bu ilâhî yasaların senin toplumunda da tecellî etmesi için, Rabb'inle gönül bağıını sürekli canlı tutmalı; gereken dikkat ve özeni göstererek namazını eda etmelisin:

78. Güneşin batıya doğru kaymasından, gecenin kararmasına kadar geçen süre içinde öğle, ikindi, akşam ve yatsı namazlarını güzelce kıl; şafak vakti Kur'an okumayı da asla

ihmal etme! Gerçekten gönüllerin ilâhî esintilere en açık olduğu o şafak vakitlerinde kıldığınız sabah namazına, **ve okunan Kur'an'a** gece ve gündüz melekleri de katılırlar ve kıyamet günü, o namazı kılan müminlere şahitlik ederler.

79. Ve ey Muhammed **gecenin bir vaktinde kalkıp**, müminlerin önderi olman hasebiyle, **sana özgü** ve yalnızca sana farz bir ibâdet **olarak taheccüd namazı kıl; umulur ki Rabb'in seni**, hem dünyada hem de âhirette, tüm yaratılmışların gıptayla bakacağı yüce bir makâma, **Makâm-ı Mahmud'a erdirecektir.**

80. Bunun için, Rabb'ine el açıp yalvararak **de ki:** “**Ey yüce Rabb'im; gireceğim her yere esenlik ve doğruluk üzere girmemi, çıkacağım her yerden esenlik ve doğruluk üzere çıkmamı sağla ve bana katından, şirke, küfre, isyana ve zulme karşı mücâdelede müminleri destekleyen bir güç, bir yetki, bir kudret bağışla!”**

81. Ve küfrün karanlıklarını parçalayıp âlemleri

aydınlatan Kur'an'ın meydana getireceği devrimi şimdiden müjdeleyerek **de ki**: “İşte nihâyet, mutlak ve değişmez gerçek olan **hak geldi**; yalan, kötölük, inkârcılık temeline dayanan **bâtıl yıkılıp gitti**; zaten **bâtıl, er geç yok olmaya mahkûmdur!**”

82. İşte bu amaçla **Biz, inananlar için** gönüllere **şifâ ve rahmet olacak**; zâlimlerinse **yalnızca yıkılıp yok olmalarını hızlandıracak Kur'an ayetleri**ni ipey derpey **göndermekteyiz**. Kur'an'ın şifâ verici, yol gösterici hidâyetinden uzak kalan insanın ne hâle düşeceğini görmek ister misiniz?

83. İnsanoğluna katımızdan zenginlik, sağlık, güzelliğ, güç, zeka gibi **bir nîmet verdik mi**, bunları kendisine kimin verdiğini unuttur, bu nîmetlerle şımarıp ayetlerimizden **yüz çevirir ve** kibirlenerek **yan çizer; başına bir belâ gelince de**, bunun bir imtihân olduğunu düşünmez, kendisini tamamen dağıtıp **büsbütün ümitsizliğe düşer**. O hâlde, ey Müslüman!

84. Kur'an'ın yol göstericiliği olmaksızın mutluluğa ulaşabileceklerini sanan gâfillere **de ki:** **“Herkes kendi içinden gelen eğilimlere, alışkanlıklara, ruh hâline göre bir yol çizer ve bunun en doğru yol olduğunu iddia eder; böylece her toplum, farklı bir inanç, ahlâk anlayışı ve dünya görüşü benimseyerek bu inanç doğrultusunda davranışlar geliştirir, kendi mizacına uygun tarzda hareket eder. Fakat herkes kendi mizacına uygun gelen yolu tutmakla, insanlığı kurtuluşa iletecek doğru yolu tutmuş sayılamaz. Çünkü içinizden kimlerin doğru yolu izlediğini en iyi bilen ve hangi yolun izlenmesi gerektiğine karar veren Rabb'inizdir.”** Ve bu yolu, Kur'an vasıtasıyla size bildirmiştir. Peki, Kur'an'ı Muhammed'e getiren kimdir? Ve bu vahiy nedir?

85. Ey Muhammed! **Sana**, vahiy meleği Cebrail'in mahiyetini ve vahiy olgusunu, yani **Ruh'u soruyorlar.** Onlara **de ki:** **“Ruh, doğrudan doğruya Rabb'immin emrindedir ve ancak O'nun izniyle gelir. Fakat insanın sınırlı aklı,**

bunun mahiyetini tam olarak kavrayamaz. Çünkü **size, pek az bilgi verilmiştir.”**

Bu vahiy olayı, tamamen Muhammed’in inisiyatifi dışında cereyan etmektedir.

86. Nitekim, ey Muhammed; eğer dileseydik, sana vahiy yoluyla bildirdiğimiz her şeyi geri alabilirdik ve o zaman sen, onun sana tekrar verilmesi için bize hesap soracak bir kimse de bulamazdın.

87. Ancak Rabb’inin sonsuz lütuf ve rahmeti sayesinde ki, sana vahyettiği bu Kur’an’ı korudu ve sürekli kıldı. **Doğrusu, O’nun sana bağışladığı lütuf ve ihsânı, gerçekten çok büyüktür.**

Demek ki, bu Kur’an senin eserin değil, Allah’ın gönderdiği bir vahiydir

88. Ey Müslüman! Kur’an’ın bir insan tarafından uydurulduğunu iddia eden inkârcılara meydan okuyarak de ki: “Eğer bütün insanlar ve

cinler, ifâde güzelliğinde, ortaya koyduğu mükemmel hayat tarzında, belâgat ve fesâhatte Kur'an'la boy ölçüşebilecek, **onun ayarında bir kitap meydana getirmek için bir araya gelseler, yine de onun bir benzerini ortaya koyamazlar**; her alanda uzman gruplar hâlinde güçlerini birleştirip **birbirlerine yardım etseler bile!**”

89. Bakın; Biz bu Kur'an'da, insanlara doğru yolu gösterecek b ü t ü n ibret verici, aydınlatıcı **örnekleri ele alıp işledik; ne var ki, yine de insanların çoğu, inkârcı tavırlarında ısrarla diretiyor! Şöyle ki:**

90. İnkârcılar, “Ey Muhammed!” diyorlar, “Sen bize Hz. Mûsâ gibi yerden pınarlar fışkırtmadıkça, sana asla inanmayacağız!”

91. “Yâhut senin hurmalıklardan, üzüm bağlarından mûcizevî bir bahçen olup da, aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmadıkça;”

**92. “Ya da iddia ettiğın gibi, bizi helâk etmek
ü z e r e göğü parça parça üzerimize
düşürmedikçe, yâhut Allah’ı ve melekleri
senin Peygamberliğine şâhitlik etmeleri için, açıkça
görebileceğımız şekild e karşımıza
getirmedikçe;”**

**93. “Yâhut altından yapılmış bir sarayın
olmadıkça veya gözlerimizin önünde bir kuş gibi
uçup göğ e yükselmediğın sürece sana asla
inanmayacağız! Gerçi göğ e yükselmiş olsan bile,
bize oradan, okuyacağımız ve doğrudan bize
hitaben yazılmış bir kitap indirmedikçe, sırf
göğ e çıktın diye öyle hemencecik inanmayız
sana!” Onlara cevabe n de ki: “Bu dediklerinizi
yapabilecek, mükemmel niteliklere sahip
olan, yalnızca Rabb’imdir. Oysa ben, hiçbir
zaman Rab olduğumu iddia etmedim! Ben
nihâyet, elçi olarak gönderilmiş fâni bir
insandan başka neyim ki? Ben size, Allah
tarafından olağanüstü yeteneklerle donatılmış
olduğumu söylemedim ki! Neden benden böyle
şeyler istiyorsunuz? Ben sadece, Allah’tan size bir**

mesaj getirdiğimi söylüyorum. Eğer benim iddiamın doğruluğunu denetlemek istiyorsanız, i ş t e Kur'an, bir mûcize olarak karşınızda duruyor!”

94. Z a t e n öteden beri **insanlara** Allah tarafından **doğru yolu gösteren** bir elçi veya uyarıcı **geldiğinde**, **onları** bu apaçık hakîkate **inanmaktan alıkoyan tek seb e p**, elçinin dürüstlüğünü hesaba katmadan ve mesajın içeriğini hiç düşünmeden, **“Allah bula bula bizim gibi ölümlü bir insanı mı elçi olarak gönderdi?”** demeleridir.

95. Peygamberin kendileri gibi bir insan olmasını yadırgayan o câhillere şu sözümüzü ileterek **de ki:** **“Eğer yeryüzünde huzur ve güven içinde gezip dolaşanlar insan değil de melek olsaydı, o zaman onlara gökten elçi olarak elbette bir melek gönderirdik.”**

96. Yine de inatla itiraza devam ederlerse, onlara son olarak **de ki:** **“Benimle sizin aranızda**

şâhit olarak, Allah yeter; elbette O, kullarının her hâlini bilmekte, her davranışını görmektedir.” O hâlde, kimin doğru yolda olduğu konusunda hüküm vermek için Allah’ın şâhitliğini esas almalı, doğrunun-eğrinin ölçüsünü yalnızca O’ndan, y a n i O’nun kitabından öğrenmelisiniz. Zira:

97. Allah kimi doğru yola iletirse, işte odur doğru yolda yürüyen; kimleri de saptırırsa, onlara Allah’tan başka yardım edecek bir dost bulamazsın. İşte onları, Hesap Gününde yüzüstü yere kapa nmış bir şekilde kör, dilsiz ve sağır olarak huzurumuzda toplayacağız ve varacakları son durak cehennem olacak! Öyle bir cehennem ki, ateşi ne zaman yatışır gibi olsa, her defasında onu körükleyerek, onlar için çılgın alevi yeniden ve yeniden canlandıracağız.

98. İşte, zâlimlerin cezası budur! Çünkü onlar, hem ayetlerimizi inkâr etmiş, hem de “Biz mezara girip kemik ve toz yığını hâline

geldikten sonra mı yeniden yaratılıp diriltileceğiz, öyle şey olmaz!” demek sûretiyle âhiretin varlığını, dolayısıyla Allah’ın adâletini inkâr etmişlerdi.

99. Peki onlar, gökleri ve yeri yoktan var eden Allah’ın, insanlar ölüp yok olduktan sonra onları aynı şekilde yeniden yaratabilecek güce sahip olduğunu ve bunun için kendilerine, gerçekleşeceğinde asla şüphe olmayan bir vade belirlemiş olduğunu akılları ile anlayıp **görmezler mi?** Elbette görürler; **ne var ki zâlimler,** kibir ve inatları yüzünden bir türlü **inkârcılıktan vazgeçmeye yanaşmazlar!**

100. Onlara de ki: “Bakın, Rabb’imin sonsuz lütuf ve rahmet hazineleri sizin elinizde olsaydı, harcanıp tükenir endişesiyle onları sımsıkı elinizde tutar ve hiç kimseye bir şey vermezsiniz. İnsanoğlu, gerçekten de çok açgözlü ve çok cimridir!

Şimdi de, senden ısrarla mûcize isteyen kâfirlere şu ibret verici kıssayı anlat:

101. Hiç kuşkusuz Biz, Mûsâ'ya tam dokuz tane apaçık mûcize vermiştik fakat Firavun ve halkı, yine de inanmamışlardı (7. Ârâf: 133). İsterseniz sorun **İsrail Oğulları'n a**, onlar da bunu doğrulayacaklardır: **Hani Mûsâ, onlara bir Peygamber olarak gelip apaçık mûcizeler gösterince Firavun, “Ey Mûsâ!” demişti, “Bana öyle geliyor ki, sen büyü ile donanmış usta bir sihirbazsın.”**

102. Bunun üzerine Mûsâ, Ey Firavun!” dedi, “Bu mûcizeleri açık birer delil olarak sizlere gönderenin, göklerin ve yerin Rabb’inden başkası olmadığını sen de pekâlâ biliyorsun! Bana da öyle geliyor ki, sen bu anlamsız inâdı sürdürdüğün takdirde, helâk olup gideceksin!”

103. Derken Firavun, İsrail Oğulları'na karşı iyice azgınlaşarak onları topyekün imha etmek üzere yeryüzünden söküp atmaya kalkışınca,

Biz de onu ve bütün yandaşlarını Kızıldeniz’e batırıp boğduk.

104. Ve ardından İsrail Oğulları’na, “Kudüs’teki b u bereketli yurda güven içinde yerleşin!” dedik, “Ama unutmayın; kıyâmet kopup da âhiret vaadinin zamanı gelince, hepinizi bir araya toplayacak ve bütün yaptıklarınızın hesabını soracağız.”

Ve işte, birçok Peygamber tarafından yüzyıllar öncesinden müjdelenen Son Elçi ve vahiy zincirinin son halkası ve zirvesi olan Kur’an geldi:

105. Biz onu hak ile, yani mutlak hakîkati ortaya koymak üzere, belli bir hikmet doğrultusunda indirdik; nitekim o da, hiçbir değişikliğe, tahrifâta uğramadan, tam istediğimiz gibi hak ile indi senin kalbine ve böylece seni, ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Ve bu kitabı sûre sûre, ayet ayet bölümlere ayırdığımız bir Kur’an halinde

gönderdik **ki, onu insanlara yavaş yavaş** ve sindire sindire **okuyarak** insanları uyarasın ve bu amaçla **onu**, bir defada toplu olarak değil, yirmi üç yıl boyunca, azar azar ve **aşama aşama indirdik.**

107. O hâlde, ey Müslüman! Kur'an'dan yüz çeviren gâfillere **de ki: “İster ona inanın, isterseniz inanmayın;** inanmanız onun derecesini yükseltmez, inkârınız da ona bir eksiklik vermez; iman ederseniz faydası kendinize, inkâr ederseniz zararı yine kendinizdir! Fakat şunu iyi bilin ki; **bu Kur'anı tanımadan önce kendilerine ilim verilmiş olan** dürüst ve insafli Yahudi ve Hristiyanlar **a** bu kitabın ayetleri **okunduğu zaman,** onu duyar duymaz **derhal yüzüstü secdeye kapanırlar!**

108. “Rabb'imizin şânı ne yücedir!” derler, “İşte, müjdelenen Son Elçi geldi ve **Rabb'imizin vaadi nihâyet gerçekleşti!”**

109. **Ve** Allah'ın ayetlerini dinledikçe, O'na karşı **saygı ve duyarlıkları zirveye ulaşır,**

gözyaşları içinde yeniden yüzüstü secdeye kapanmaktan kendilerini alamazlar!

110. Ey Müslüman! Farklı kültürlere, dillere, ırklara, renklere sahip tüm insanlığa evrensel İslâm inancını duyurmak ve Allah'ı hangi isim ve sıfatlarla anmak gerektiğini onlara öğretmek üzere **de ki:** **“O’na ister “Allah” diye dua edin, ister “Rahmân” diye veya isterseniz bunlar dışında, “Rab, Kadîr, Azîz, Alîm, Hakîm... gibi O’na yaraşır başka güzel isimlerle dua edin; bunlardan hangisiyle duâ ederseniz edin fark etmez, çünkü yücelik ve güzellik ifâde eden bütün üstün nitelikler, bütün güzel isimler O’nundur.”** Yeter ki, O’na duâ ederken —özellikle de namaz kılarken— gösteriş veya saygısızlık ifâde edebilecek tavır ve davranışlardan uzak durun:

Bir de, namaz kılarken sesini çok yükseltme, çok fazla da kısma; bu ikisi arasında orta bir yol tut.

111. Ve Rab ve ilah olarak, Allah'ın birliğini tüm

insanlığa bir kez daha haykırarak **de ki: “Bütün**
övgüler; çocuk edinmeyen,
hükümranlığında eşı ve ortağı bulunmayan
ve âcizlikten kaynaklanan bir sebeple
yardımcıya, dosta ihtiyacı olmayan Allah’a
aittir ve yalnızca O’na yaraşır!” İşte böylece,
O’nun sınırsız yüceliğini ve **büyükülüğünü,**
gerek sözlerinle, gerek tavır ve davranışlarınla tüm
dünyaya **ilan et!**

İşte size, bu gerçeği haykıran bir grup gencin
örnek hayatı: